

1370 m. Cimbalos kleboną per šv. Mišias apėmė stipri abejonė dėl tikro Jėzaus buvimo Eucharistijoje. Tuomet Ostija virto Kūnu ir iš jos ant korporalo medžiagos ėmė tekėti Kraujas. Šis įvykis be galo sustiprino svyruojantį kunigo tikėjimą. Jis pasitraukė į vienuolyną ir atsidėjo atgailos bei maldos gyvenimui. Kasmet rugsėjo 12 d. parapijos bažnyčioje, kurioje ir dabar saugoma Krauju permirkusio korporalo relikvija, švenčiamas šio stebuklo atminimas.

Krauju permirkusio korporalo relikvijos dalis

Švč. Marijos bažnyčia Cimbaloje

Cimbalos panorama

Didžioji krauju permirkusio korporalo relikvija

Bažnyčios interjeras

„Švenčiausia paslaptis“ – taip Cimbaloje vadinamas eucharistinis stebuklas, įvykęs 1370 m. Dievo Motinos Apsivalymo bažnyčioje. Bažnyčios kleboną Tomą daugelį mėnesių kamavo abejonės dėl tikro Kristaus buvimo Eucharistijos sakramente. Sekmadienį aukodamas šv. Mišias, ištaręs konsekracijos žodžius, kunigas Tomas pamatė, kad Ostija virto Kūnu, o iš jos pradėjo taip smarkiai tekėti Kraujas, jog net sudrėkino korporalą – baltą lininę keturkampę staltieselę.

Atgailaujantis kunigas

buvo be galo sujaudintas ir pradėjo verkti. Tikintieji, pastebėję jo ašaras, pažvelgė į altorių ir pamatė stebuklą. Žinia apie tai pasklido visur.

„Švenčiausiajai paslapčiai“ priskirta daugybė stebuklų ir nuo to laiko ji visada buvo didelis tikinčiųjų pamaldumo objektas. Krauju permirkusio korporalo relikvija eksponuojama kiekvienų metų rugsėjo 12-tąją per Kraujo stebuklo šventės metines.

